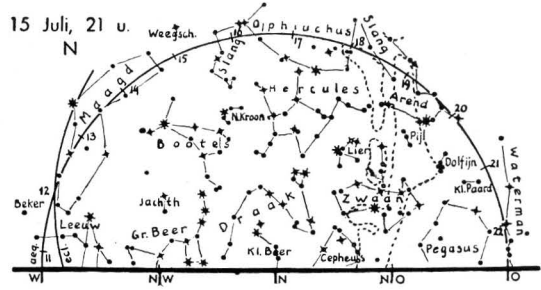
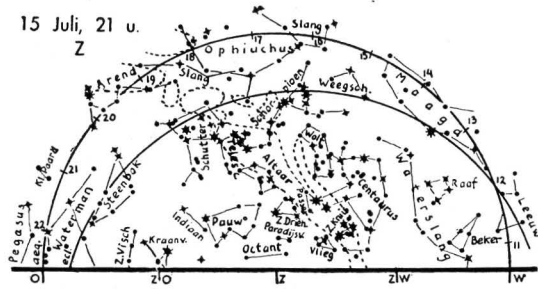

DE STERRENHEMEL IN JULI

GELDIGHEID DER STERRENKAARTJES :

15 Mrt.	15 April	15 Mei	15 Juni	15 Juli	15 Aug.
5 u.	3 u.	1 u.	23 u.	21 u.	19 u.

Aan het begin der maand gelden zij één uur later, op het einde één uur 1 vroeger.

MAANPHASEN: V. M. 1 Juli; L. K. 10 Juli; N. M. 17 Juli; E. K. 23 Juli; V. M. 31 Juli.

PLANETEN. — MERCURIUS is de geheele maand als avondster te zien. Grootste oostelijke elongatie op 13 Juli; ondergang 19,9 u.

VENUS is kort voor zonsopkomst in de eerste maandheft nog wel te vinden (opkomst omstreeks 5 u.), maar wordt onzichtbaar in de tweede heft.

MARS is op 23 Juli in oppositie met de zon en den geheelen nacht zichtbaar (in de Steenbok, R. K. 20,5—20,0; opkomst 20 u. tot 17,4 u.).

JUPITER verblijft tot het einde des jaars in de Visschen (R. K. in Juli 0,5—0,6). Haar opkomst verloopt in Juli van 23,0 u. tot 21,0 u.

SATURNUS komt omstreeks middernacht op en gaat over naar het sterrenbeeld de Ram (R. K. 2,0).

De Bilt.

S. W. VISSER.

KORTE MEDEDEELINGEN

Iets over de tjelepoek.— In begin Februari kocht ik van een inlander een jonge tjelepoek, het Maleische Dwergooruiltje [*Otus bakkamoena lempiji* (HORSE.)]. Het was een onopvallend, grijsbruin donsballetje met iets lichtere streepjes, een jeugdkleed dat sterk van het fraai geteekende volwassen kleed afwijkt. Onze pogingen om het diertje groot te brengen zijn inmiddels met succes bekrond. Het is nu geheel door de rui heen en heeft zich tot een mooie, bijna volwassen vogel ontwikkeld. Dat blijkt niet alleen uit zijn veerenpakje, maar ook uit zijn geluiden. Behalve het typische kleppen met den snavel, iets wat ook oude vogels doen wanneer iets hun aandacht trekt of wanneer zij ergens van schrikken, maakte hij aanvankelijk alleen een soort zacht tjlpend geluid bij het bedelen om voedsel. Op den duur kreeg hij echter „de baard in de keel”. Heel zachtjes en aarzelend begon hij het „hoeh” voort te brengen, dat nu sinds eenige dagen soms plotseling aanzwelt tot een luid nachtelijk concert. dat herinnert aan de uitingen van een maanziek hondje. Maar afgezien daarvan is het een gezellig huisdier dat verzot is op kopje-krauwen. Van vrij rond vliegen kan jammer genoeg niets komen, want dan zou zijn tamheid hem wel spoedig tot slachtoffer van de met katapulten gewapende inlandsche jeugd maken.

De voeding was in het begin een heel probleem. Insecten vormen volgens de opgave zijn typische menu. Maar daar zat hij op den rand van mijn schrijftafel hongerig te piepen, insecten waren niet zoo gauw in voldoende hoeveelheid bij de hand, en dus probeerde ik het maar eens met kleine stukjes vleesch. Die werden gretig aangenomen en in ontstellend korten tijd sloeg het den heelen voorraad naar binnen. En sindsdien bleef hij vleesch eten.

Later voerden wij ook af en toe insecten. Kevers vindt hij bijzonder lekker. Zij worden op papegaai-manier in een poot vastgehouden, „ontbolsterd” en daarna ingeslikt. Van kakkerlakken, die in de natuur het hoofdvoedsel schijnen uit te maken, had hij bepaald een afkeer. Deze werden met den snavel aangepakt, daarna in den poot genomen, belangstellend bekeken en tenslotte met een grappig

„gebaar van afschuw” weggeworpen. Den laatsten tijd heeft hij zijn meening hieromtrent eenigszins gewijzigd, maar erg lekker vindt hij ze blijkbaar niet. Ook libellen en kleine sprinkhanen worden gegeten, bij vlinders past hij een nauwkeurige selectie toe. Eens waagde hij zich aan een duizendpoot, maar dit kriebelende gedierte beviel hem kennelijk minder goed, want hij trachtte het vreemde ding, tevergeefs, weer uit te spuwen.

Hij wordt nog steeds met de hand gevoerd, want vleesch, dat binnen zijn bereik wordt neergelegd, pikt hij niet op. Ook insecten grijpt hij niet uit zichzelf, ze worden alleen aandachtig bekeken, uit de hand pakt hij ze daarentegen direct aan. Drinken doet hij evenmin zelf. Z'n voedsel wordt daarom even in water gedompeld en een enkele maal in levertraan (wat volgens mijn ervaring voor alle jonge dieren uitstekend is). Hij weet zijn drinkbak anders heel goed te vinden want hij neemt er van tijd tot tijd een bad in!

Het leek mij van belang mijn waarnemingen hier even te vermelden omdat deze sterk afwijken van de ervaringen van anderen. Zoo vertellen HOOPERWERF en RENGERS HORA SICCAMA (*Ardea*, 26, 1937, p. 157) van een jonge tjelepoe, die alleen kakkerlakken wilde eten en vleesch pertinent weigerde. Nu wil ik hier allerminst beweren, dat de aantekeningen van de genoemde heeren niet juist zouden zijn en dat het natuurlijk voedsel van de tjelepoe niet uit insecten zou bestaan. Maar het bewijst nog eens te meer hoe voorzichtig men moet zijn naar aanleiding van waarnemingen aan dieren in gevangenschap conclusies omtrent hun biologie in de vrije natuur te trekken, hoeveel grooter het aanpassingsvermogen van vele dieren is dan vaak wordt aangenomen, en tenslotte, om met WILLIAM J. LONG te spreken, dat „niet alle kraaien eender zijn.”

Buitenzorg, Mei 1939.

A. C. V. VAN BEMMEL.

BOEKBESPREKING

Anggrek Boelan. Tijdschrift voor Orchideeën-liefhebbers.—Uitgegeven door en onder redactie van F. TH. J. NIJLAND. Tampomaslaan 6. Bandoeng. Abonnement per jaar f 4.— Verschijnt 2-maandelijks.

Wij ontvingen ter recensie het 1ste nummer van een nieuw populair tijdschrift voor Orchideeën-liefhebbers, goed verzorgd, keurig gedrukt en rijk geïllustreerd, naar het mij voorkomt nog iets netter uitzien dan de evenknie, het bekende tijdschrift „De Orchidee”, waarvan het wat stof betreft niet verschilt. Weliswaar schrijft de uitgever in de inleiding, dat dit nieuwe tijdschrift speciaal uitgegeven wordt om bekendheid te geven aan de vele nieuwe hybriden, als ook aan soorten, waarvan men in de orchideeën-literatuur weinig of geen gegevens kan aantreffen, maar de inhoud van de 24 blz. druks tellende 1e afl. logenstraft dit; de inhoud is algemeen en niet verschillend van die in „De Orchidee”. De eigenlijke oorzaak voor deze uitgave is dan ook van geheel anderen, en zelfs van voor ons, algemeene natuurliefhebbers, betreurenswaardigen aard. Ze is, naar mij bekend is, gelegen in de verdeeldheid onder en naijver tusschen de voornaamste kweekers en vooraanstaande liefhebbers. Er is m. i. in Indië geen plaats voor 2 tijdschriften op dit gebied. Merkwaardig doet het dan ook aan als slot van dit nummer een artikel aan te treffen, overgenomen uit de „Australian Orchid Review” getiteld „Kameraadschap onder Orchideeën-kweekers”. Wanneer deze kameraadschap hiertelende had bestaan, had men voor het goede doel — dat is, orchideeën-liefhebbers met elkaar in contact brengen, van elkaars kennis doen profiteren, soorten met elkaar uit te wisselen, voor gemeenschappelijke belangen opkomen — zich onder de banier van „De Orchidee” moeten blijven scharen. In ieder geval hadden de belanghebbenden voor de goede zaak moeten weten te geven en te nemen en onderling tot allen prijs tot een overeenkomst moeten komen. Dat dit niet mogelijk is gebleken valt ten zeerste te betreuren. Het gevolg zal zijn, dat er een stevige concurrentie tusschen beide tijdschriften zal komen, die nergens toe dient. Welk tijdschrift het tenslotte zal winnen valt voorshands niet te bezien.

VAN STEENIS.

D. Fairchild. — The world was mij garden. Travels of a plant explorer. CHARLES SCRIBNER'S Sons, 597 Fifth Avenue, New York, U.S.A. 494 blz., meer dan 200 foto's. Geb. doll. 3.75. (1938).

In jg. 21 werd een recensie gegeven van het boek „Exploring for plants” van dezen schrijver; thans wijzen wij gaarne op deze fraai uitgevoerde en rijk geïllustreerde autobiographie van den grijzen „plant explorer”. Merkwaardigerwijs vond het totstandkomen van dit zeer lezenswaardige, gevarieerd en levendig geschreven werk plaats tengevolge van een zware ziekte van den auteur. Goede vrienden van hem (de fam. Kay) beseften welk een schat van kennis, herinneringen en ervaringen met hem